

2-X-37

Estimat Phœnix: Anava a
escriure però he perdut la
pluma i amb llapis no m'apro-
da d'escriure. A més feia ara
no he estat de bon humor i
no tenia gens de ganes de fer-
t'hi posar a tu. Ara és difi-
cultat; acaben d'~~anar~~ anar
a'ra els germans de S. Jorge i
em queda l'Esperansa. Com pots
que estigui trist? Encara que
un home no pugui més que co-
mentar les coses desagradables com
els fets d'ahir, ara la tinc aquí
i oblidó els mals moments que

fa passar l'auria. Però este es-
ganfada, sembla mentida que poren
dir nos humans.

¿ que tu també tens ganes
de provocar un altre. M'hanes? Per
nos que et digui de la faya
amb una nova Mahalta? és tal
que no hi ha res que en faci
més feliç que aquest treball però
estimo molt, moltíssim les teves
cantes, però seria massa egoista
si les preferia a les altres, eres
totes que no són per a mi sola.

Aquesta nova cançó, no se és
me tan fàcil com les altres, vaig
necessitar més lleugres per aconseguir
la del tot, però ara, és per a mi
tan bonica, tan fresca com totes la
seves germanes. M'apradaria parlar-te
més, però este tan ocupada? Que per-
dous?

Adieu tarda. Afectuosament

Morel